

til Foreninger, der dannes med det Formaal fortrinsvis at indkøbe større Landejendomme.“ Som sagt, jeg har stillet Ændringsforslaget i Henhold til de Udtalelser, jeg fremsatte ved Sagens første Behandling, idet jeg ikke føler mig ganske beroliget ved de Udtalelser, den højtærede Finansminister den Gang fremsatte. Den højtærede Finansminister sagde ganske vist, at han, for saa vidt det blev ham, der kom til at administrere Loven, vilde opfatte denne Bestemmelse meget liberalt; og han henviste i saa Henseende til den Maade, hvorpaa denne Bestemmelse tidligere var fortolket, og understregede endvidere denne Henvisning ved at gøre opmærksom paa, at netop overfor den Forening, som jeg omtalte, Udstykningsforeningen paa Bornholm, havde han ofte vist ret stor Liberalitet og havde givet os derovre Tilladelse til at udstykke endog ganske smaa Bøndergaarde. Men naar Finansministeren henviste til en liberal Fortolkning af Loven, kan jeg ikke se rettere, end at dette Udtryk, at det udelukkende maa være større Landejendomme, er lidt forfejlet, og jeg vil derfor henstille til den højtærede Finansminister, om der ikke kunde være Anledning til at tage denne Sag op til fornyet Overvejelse og faa strøget den Bestemmelse, idet vi jo ikke ere ganske sikre paa, at den højtærede Minister vedvarende vil komme til at administrere Loven. Der kan jo komme en anden Mand paa den Plads. Forhaabentlig varer det langt, langt ud i Fremtiden, men ingen er jo udødelig, og det er da ikke sikkert, at en anden Finansminister vil se lige saa liberalt paa dette Forhold som den nuværende. Det vilde derfor være heldigt for Fremtiden, om Loven ikke behøvede at fortolkes, men at man ud af selve dens Bestemmelser kunde læse, hvorledes den skulde administreres.

Jeg ser endvidere en Fare ved denne Bestemmelse deri, at det vanskeliggøres for disse Foreninger at udstykke Bøndergaarde. I saa Henseende have vi jo ellers ikke i Lovgivningen nogen Hindring. Private Foreninger eller Privatmand kan indkøbe saadanne Gaarde, der egne sig til Udstykning, og udstykke dem, hvorved man ofte har set, at der er tjent ikke ubetydelige Kapitaler. Og disse Kapitaler ere ikke komne Samfundet som saadant til gode, men gaaede i Lommen paa private Spekulanter. Det vilde derfor være ret hensigtsmæssigt, om disse Foreninger, der dog maa siges at være oprettede med et kulturelt Formaal for Øje, faa den samme Ret eller mindst den samme Ret som private Foreninger.

Jeg vil rette en Tak til det ærede Udvalg, fordi det har taget mine Henstillinger ved første Behandling angaaende Udstykningen af Skove til Følge, og jeg vil haabe, at denne Henstilling skal efterkommes ikke alene af den højtærede Finansminister, men tillige af den højtærede Landbrugsminister, saaledes at det kan tillades Udstykningsforeninger, for saa vidt de købe Ejendomme, hvortil der hører Skov, at udstykke den til de enkelte Parceller. Men jeg vil dog meget henstille, at der paa disse enkelte Skovparceller bliver lagt Fredsskovbestemmelse. Jeg vil nemlig ikke demmed have aabnet Mulighed for, at disse Skove sløjfes. Hensigten har kun været, at de enkelte Parceller kunne faa Anpart i den til Ejendommen hørende Skov.

Jeg maa maaske med det samme, berøre Ændringsforslag under Nr. 3, hvor der siges, at det vilde være ønskeligt, om Udstykningsforeningen vilde tage Hensyn til dem, der ere nævnte i Loven om Husmandsbrug af 30. April 1909 § 3 Litra g. Jeg vil meget fraraade, at disse Folk skulle have en Fortrinsret her. Som allerede nævnt ved første Behandling, ere vi ved Udførelsen af den nævnte Lov ret ofte komne ind paa ikke alene og ikke i saa stor Udstrækning at tage Hensyn til de økonomiske Midler, som den enkelte er i Besiddelse af, der ønsker Jord. Jeg vil henstille, at denne Ændring ikke vedtages, men at man lader Udstykningsforeningerne fremtidig udstykke som hidtil og overlade Jorden og de enkelte Parceller til dem, der ønske det, uden Hensyn til, om de ere i Besiddelse af Midler eller ej.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg takker det ærede Udvalg for den Modtagelse, det har givet Lovforslaget, og fordi det har sluttet sig til de to Ændringsforslag, jeg har stillet. De af hele Udvalget stillede Ændringsforslag kan jeg tiltræde. Med Hensyn til Nr. 8, der mere vedrører min Kollega Landbrugsministeren end mig, vil jeg sige, at som Finansminister har jeg ikke noget at indvende mod det, og jeg er bemyndiget fra Landbrugsministerens Side til at sige, at han er villig til at tage det under Overvejelse mellem anden og tredje Behandling. Han er i dette Øjeblik forhindret fra at være til Stede her paa Grund af Deltagelse i Forhandlinger i Landstinget; men hvis han var her, vilde han stille den Anmodning, at Forslaget blev taget tilbage, fordi han ønsker Tid til at overveje det mellem 2den og 3die Behandling. Og det tillader jeg mig paa hans